

При печатаніе—то до вторж—тж часть послѣдвахж
въ измѣствованіе—то на словца—та доста грѣшки, по—
главы—ты отъ които да ся видять всякому забѣль—
жены сж отъ край книгж—тж, врѣху изданіе—то на
кожто ся погрыжихъ колкото ми простихж сегашны—
ты обстоятелства да стане что годѣ добричка отъ
всякж странж. Менѣ пакъ ще е весма драго, ако
видя, че ся въведе въ наши—ты училища и послу—
гува на ученици—ты като единъ изводъ Географіж.
Слѣдъ всичко това идж отъ странж на Българскы—
ты млади момци да поблагодаря съ все сръдце на
оныя что помогнѣхж, та излѣзе на свѣтъ тая книга,
на които честны—ты имена, за да бжджтъ вѣчна спо—
мень, напечатахжся въ нейный край, и нека вѣр—
вать на—здраво, че това е най голѣмо—то добро,
което може стори нѣкой въ сегашно врѣмя на Бль—
гарскый нашъ народъ.

И. АНДРЕЕВЪ.

20 Априлія, 1851.